

ΤΟ ΒΗΜΑ 11/6/1963 Νο 5534

ΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ ΚΑΙ Η Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΜΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Συνήλθεν, ως άνηγγελαμε, τήν μεσημέριαν του Σαββάτου ή τριμελής επιτροπή ή όρισθείσα όπο της 'Ιεράς Συνόδου διά τήν επανεξέτασιν των ιδεών του άειμνήστου συγγραφέως Νικ. Καζαντζάκη ως έκδηλοῦνται αύται εις τά έργα του. Τήν άνακίνησιν του ζητήματος τό όποιον άπραχώλησε έλλοτε τήν Ι. Σύνοδον και τό όποιον κατόπιν μακρών συζητήσεων έτανίσθη ότι θα έπρεπε να θεωρηθη λήξαν και μη ύπαρχον πρωτοστατούτος μάλιστα του όσιου τότε 'Αρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος έπροκάλεσε τήν φοράν ταύτην ό έκ των συνοδικών Μητροπολίτης 'Ελασσόνας κ. 'Ιάκωβος. 'Ο προεδρεύων της όρισθείσης τριμελούς επιτροπής Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Γεώργιος κηρύσσωσιν τήν έναρξιν της συνεδρίας εις τήν όποιαν έκόμισε και τόν ύπαρχοντα εις τά άρχαία άσκελλον της ύποθέσεως Καζαντζάκη, άνέφερον εις τά δύο άλλα μέλη της επιτροπής, τόν καθηγητήν κ. Μπρατσιώτην και τόν διευθυντήν του δημοσιογραφικού όργανου της 'Αρχιεπισκοπής κ. Σπεράντσον, ότι ή Ι. Σύνοδος προέβη εις τήν άπόφασιν να έπιληθώ έπί του παρασιωπηθέντος όριστικώς ζητήματος Καζαντζάκη κατόπιν, ως άνέφερον ό ύποκινήσας τό ζήτημα Μητροπολίτης, της άποφάσεως της πόλεως 'Αίλων της Πολιτείας Ούσκινσων των Η.Π.Α. όπως ό «Τελευταίος Πειρασμός» θεωρηθη ως σοβαρόν άμάτημα και ως έργον άπόβλητον. Διεζήχηθη ζωηρά συζητήσις έπί του περιχομένου του μυθιστορηματος αύτου και έπί των ιδεών γενικώτερον του συγγραφέως. 'Ο κ. Σπεράντσος ύπερητύθη του συγγραφέως τονίσας διά έπιχειρημάτων άδρών ότι ούδέποτε έλειψεν ή θρησκευτική πνοή από τά έργα του

Κρητός συγγραφέως και άν έσημειώθησαν ώρισμένοι τομηραί ιδεαί δυνάμει να θεωρηθοῦν ως θρησκευτικά παραεκκλίσεις, ό όλος όιος του συγγραφέως όσοι είχαν γνωρίσει αύτόν και τό έρνον του ένισχύει τήν αντίληψιν περί της θρησκευτικότητος του. 'Ανεφέρθη ιδιαιτέρως εις τό τελευταίον διδλιον του συγγραφέως τόν «Φτωχούλη του Θεού» ('Αγιον Φοαγκίσκον της 'Ασίζης) τό όποιον διαπνέεται από πνεύμα ύπερρησκευτικόν. 'Ο καθηγητής κ. Μπρατσιώτης χωρίς να διαφωνήση πλήρως εις τάς άποψεις ταύτας άνέφερον έν τούτοις ότι δεν είναι δυνατόν να μη θεωρηθοῦν ως θίγοντα τό χριστιανικόν πνεύμα ώρισμένα σημεία του «Τελευταίου Πειρασμού» αναφερόμενα ιδίως εις τάς σχέσεις Χριστού και Μαρίας της Μαγδαληνης. Εις τήν παρατήρησιν του κ. καθηγητού άντετάχθη ή άποψις ότι έφόσον ό Χριστός ήτο τέλειος θεός και τέλειος άνθρωπος ταυτοχρόνως δεν ήτο δυνατόν να μη έκδηλοῦνται και ώρισμένα άνθρώπινα άδυναμια. Πάντως άνεγνωρίσθη ότι ό Καζαντζάκης έξεδηλώθη πάντοτε έντός των όρίων της θρησκευτικής ύπρεπείας και ότι καθ' ήν στιγμήν ή 'Εκκλησία βάλλεται πανταχόθεν και έκει προς έπίλυσιν πλείστα άλλα έκκρημά ζητήματα θα ήτο άστοχος πράγματι και έπιζήμιος δι' αύτήν ή άνακίνησις ενός ζητήματος έπί του όποιου έλήφθη ήδη άπόφασις. Κατόπιν όμοφώνου γνώμης και των τριών μελών της επιτροπής, ή όποια έπέδειξε πλήρη κατανόησιν, τό ζήτημα έθεωρηθη λήξαν, μη έπιδεχόμενον όπλοδή συζητήσιν και άνακίνησιν. Τήν άπόφασιν της ή επιτροπή θα όποδάλη προς έγκρισιν και εις τήν 'Ιεράν Σύνοδον.